

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

29. Dies Septembris. Culpæ genus est, non fecisse quod summum est?
Theodoricus.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Septemb.

Tessera.

771

non erit malum: fortasse & adhuc malum est; vix,
& dubio jure, vituperio liberabitur: nam posse bo-
num esse, & non esse, ob viciniam saltem malitiæ,
jam non bonum est: Laus autem non est non mali,
sed boni, & de bonis. Igitur non sufficit, nihil pœ-
nitendum agere: sed agere de quo sit gratulandum.
Denique cognoscitur arbor ex fructibus, homo ex
operibus. Illa autem ut sint bona, dependet ab in-
tentione, in fructus ab arboris radice. Quia:

Aradice mala, nascuntur pessima mala.

29. DIES SEPTEMBRIS.

Culpæ genus est, non fecisse quod summum est?

Theodorici.

Ut Virtus I. **U**T sis in omni Virtute non
tantum magnus, sed inter
maghos summus, facile à te
impetrabis, si juxta monitum
Theodorici Regis, tibi ipse persuadeas, esse genus
culpæ, non fecisse quod summum est. Ut hoc facias,
multum conferet ad eos oculorum aciem converte-
re, qui in singulis, aut etiam in omnibus Virtutibus
fuerunt summi: Qui vivunt in cœtu laudabili vita,
moribusq; præstantium, magnum habent subsidium,
ut & ipsi virtute sint præstantes, dum in virtutū qui-
bus præcellunt, intuentur præstantiam. Versantur e-
nim in spectatissimo theatro, admirabilium re-
rum pompa referto, unde cum spectaverunt, & illi
virtute fiunt spectabiles. Homero Uliesses videba-
tur Sapiens, quod mores hominum multorum vidit, &
urbes. Et qualia quæso fuerunt ejus spectacula?

Ccc 2

Cico-

Cicones feri, Cymmerii tenebriones, Cyclopes inhumani, venefica mulier, cantatricum scopuli libidinosorum, Eumæi stabulum, Alcioni hortus, Inferni monstra, naufragia lociorum: quæ partim inani sunt, partim fabulis, & Poeticis coloribus involuta. Alia in Sacrorum hominum, veluti regno, & domiciliis videre licet, alia solent spectacula usurpant, alia rerum omnium facies oculis proponi, non sine commodo mirifico intuentium.

II. In hoc Charitas eximia erga Deum, aliosque mortales: in illo singularis animi demissio, & incredibilis modestia: lucet in illo patientia invicta, & laboriosi animi constantia: in hoc Paupertatis amor. In quibusdam admirari licet Innocentiam animi, & candorem pectoris: in aliis Spiritum pietatis: in alio humanissimæ mentis mansuetudinem. Ubi tot unâ soles fulgent, necesse profectò est colorari, in his speculis animadvertere suos nævos, totæque aculeis concitatos currere in stadio perfectionis ad bravium. Hæc adjumenta sunt parandorum animi ornamentorum, hæc curricula perfectorum hominum, hæc officinæ sapientum, hæc scholæ proborum. In congressu, & commercio tam insigni priorum, qui non proficit, aut cæcus est, qui non videat, aut plumbeus, qui nullum gustum rerum illustrium habeat, aut malitiosus, qui ab officio boni viri abhorreat. Nec tantum oportet intueri, quos imiteris vivos, sed jam sublatos è vivis. Præclare Cassiodorus. (a) *Honestum est, quos sequimur tempore, velle præconis anteire.* Sæpe referenda est memoria ad eorum vitam cogitandam, qui nobis vi-

(a) l. 9. Var. epist. 7. In parad.

vendi sunt norma, & quorum opera, virtutum omnium sunt magisteria. Quare ut Tullius, cives suos jubet, quos ad virtutem instituebat, acerrimè cogitare, quibus gradibus Romulus ad Cælum ascenderit, quibus Numa, quibus Africani, & alii Heroes. Sic deceret nos frequenter circumspicere, quam ad cælum inierunt viam Apostoli, quam D. Augustinus, & alii Apostolici viri.

III. Sed quia hodierna die illius Angeli est solennitas, cujus inter Angelos maxima fuit dignitas, & par dignitati Sanctitas, S. Michaelis, ad eum, ut imitemur, oculos attollamus, & mentem convertamus. In ejus triumphali labro, aureo caractere expressum est, quod & nomine suo refert. Quis ut Deus? Hoc Divino acroamate, veluti excusso è nubibus fulmine, prosterneam omnes adversarios. Si suis blandimentis, & molli titillatione mihi lenocinetur Caro, opponam? Quis ut Deus? Si Mundus mihi objiciat pompam & choragium futilium regularum, si divitias, fucum fortunæ; si honores, somnium vigilantium: si gloriam, nihili effigiem; si dignitates, quibus nihil indignius; si famam magnam, parvi nominis umbram; si scientiam, inflatam bullam: si gemmas, maris spumas; si aurum, & argentum, terræ excrementum; si omnia regna mundi, quæ non sunt nisi stercore præ regno Christi: Opponam illam gloriosam Michaelis tesseram: Quis ut Deus? hæc una interrogatio, erit omnium hostium internecio. Hoc verbum erit mihi contra omnes adversarios adamantinum scutum. Hoc est verbum victoriæ, In hoc verbo, Michaelis protegente vincam. Hæc interrogatio, erit mihi plusquam fulminatrix

legio. Hoc Angelicum vexillum plantabo in corde meo. Hoc uno in corde meo, praelia Domini praelabor. Hæc tibi, quisquis virtutis acquirendæ et studiosius, sit vox familiaris. Quis ut Deus? si quod dicis, verè sentit, senties vim maximam inesse illis tuis verbis, & experieris bono tuo esse verissimum illud de his verbis:

Stellis, atque herbis vis est, sed maxima verbis.

30. DIES SEPTEMB.

Non quemquam propter canos, aut rugas putes diu vixisse, non ille diu vixit sed diu fuit? *Seneca de Brev. Vita.*

Non dif. I.
ferendū,
tempore
bene uti.

HOc mense præterierunt nobis triginta dies salutis: vide an illis te promoveris ad tuam salutem. Discute an non possit de te dici, quod Seneca asserit hodiernâ tessera, te hisce triginta diebus non vixisse, sed tantum fuisse. Certè si lubet ad calculum revocare tua, quibus occuparis negotia, quibus vacas opera, reperies fors ex modico illo, quo vivis tempore, plus te vitæ perdere, quàm vivere. Si de vitæ brevitate, tibi fortè videtur, quod non sit satis spatii, ad promovendam tuam, quam optas, salutem, ad promovendam felicem, quam expectas æternitatem, ad solvenda Deo, quibus obstringeris debita, ad exhibenda illi quibus obligaris obsequia, rectè doles tempus tibi nimis angustum, cum pro minimo beneficio, debeat Deo obsequiorum æternitas, sed ex illo spatio tam contracto, plus tua culpa tibi depèrit, quàm pietati tuæ superstit. Unde si vel totum vitæ spatium dolebas